

Sygn. akt II Ca 344/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

Sędziowie: SO Longina Góra

SO Małgorzata Mróz

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku **D. W.**

przy udziale **L. W. i R. W.**

o zezwolenie na dokonanie czynności prawnej

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 9 lutego 2016 r., sygn. akt IV Nsm 1696/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu.

(...)

II Ca 344/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 lutego 2016 roku, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oddalił wniosek D. W. o zezwolenie na dokonanie czynności prawnej imieniem małoletniej L. W..

Sąd Rejonowy ustalił, że małoletnia L. W. urodzona (...), w wyniku wypadku komunikacyjnego w dniu 1 marca 2014 roku, doznała ciężkich obrażeń ciała. (...) SA wypłaciło na jej rzecz kwotę 72 803, 86 zł tytułem odszkodowania, odmawiając dalszych wypłat. Obecnie wyraziło zgodę na wypłacenie dodatkowej kwoty 33 000 zł w drodze ugody pozasądowej, w zamian za zrzeczenie się dalej idących roszczeń.

Rodzice małoletniej D. i R. W. zgodnie zeznali, że córka w dalszym ciągu ma dysfunkcję ruchową- między innymi ciągnie nogami, potyka się nie ma właściwej równowagi, nosi wkładki ortopedyczne z uwagi na dysfunkcje stopy. Ma

inną mimikę twarzy – ciągnie ustami. Wykryto u niej nadwzroczność. W nocy się budzi z krzykiem oraz moczy. Jest leczona u wielu specjalistów w tym neurologa, dentysty, okulisty i ortodonta.

Oceniając dokonane ustalenia faktyczne uznał, że wniosek nie podlega uwzględnieniu. Z uwagi na poważne obrażenia jakich doznała małaletnia proces jej leczenia nie został zakończony i obecnie nie można przewidzieć skutków tych obrażeń w przyszłości. Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że proponowana ugoda jest niedopuszczalna jako niezgodna z zasadami współżycia społecznego i zmierza do obejścia prawa stosownie do art. 184 kpc.

Apelację od postanowienia złożyła wnioskodawczyni D. W. i zarzuciła mu naruszenie prawa materialnego – art. 184 kpc poprzez błędne zastosowanie w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy poprzez przyjęcie, że zawarcie ugody w imieniu małaletniej przez jej matkę jest niezgodne z zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa. Podniosła, że małaletnia doznała (...) trwałego uszczerbku na zdrowiu, co wynika z opinii biegłego dr. med. M. H. z (...) w K. Oddziału (...) Ten stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu wskazuje, że proponowane przez ubezpieczyciela sprawcy wypadku zadośćuczynienie w łącznej kwocie 105 803 , 86 zł na którą składa się już wypłacona kwota i proponowana 33 000 zł jest jak najbardziej zasadna i wyważona, a nadto mieści się w obowiązującej linii orzecniczej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawczyni podlegała uwzględnieniu lecz z innych przyczyn niż wskazuje.

Z lakonicznego uzasadnienia Sądu I instancji nie da się wyprowadzić oceny zasadności lub bezzasadności wniosku. W szczególności zarówno Sąd Rejonowy jak i skarżąca błędnie upatrują oceny ugody pozasądowej w treści art. 184 kpc. Przepis ten dotyczy postępowania pojednawczego, co nie ma miejsca w rozpoznawanej sprawie. Z treści wniosku wynika , że chodzi o zawarcie umowy z ubezpieczycielem w której wypłaci on dalszą kwotę ponad już wypłaconą, a matka małaletniej (rodzice) zrzekną się wszelkich zarzutów jakie mogłaby podnosić zakresie objętym żądaniem.

Taka umowa pozwala na jej zakwalifikowanie jako ugody normowanej treścią art. 917 i 918 kc.

Treścią art. 101 § 3 kro nie są objęte czynności podejmowane przez rodziców w imieniu małaletniego dziecka, które stanowią przysporzenie do jego majątku.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni nie potrzebuje zgody sądu na przyjęcie dalszej kwoty zadośćuczynienia. Natomiast do ważności umowy zrzeczenia się dalszych roszczeń wobec ubezpieczyciela taka zgoda sądu jest w świetle cytowanego przepisu niezbędna.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji nie poczynił żadnych ustaleń faktycznych w zakresie urazów jakich doznała małaletnia L. W., poza lakonicznymi ustaleniami opartymi o zeznania jej rodziców.

Ustalenia takie są istotne, bowiem dotyczą dobra małaletniej rozumianego jako troska o prawidłowy rozwój i ochronę jej interesu majątkowego .

Lakoniczne stwierdzenie, że małaletnia doznała ciężkiego uszkodzenia ciała skutkującego (...)trwałym uszczerbkiem na zdrowiu nie wyjaśnia tego interesu małaletniej.

Nie czynią temu zadość stwierdzenia rodziców małaletniej, iż zawarcie proponowanej przez ubezpieczyciela ugody będzie ich satysfakcjonować, podobnie jak stwierdzenie pełnomocnika wnioskodawczyni, że jeśli nie dojdzie do zawarcia proponowanej ugody małaletnia nie otrzyma dalszego świadczenia, a wytoczenie powództwa jest skazane na niepowodzenie.

W ocenie Sądu Okręgowego pełnomocnik wnioskodawczyni będący profesjonalistą nie wskazał w jakiej części dotychczas wypłacona na rzecz małaletniej kwota stanowi odszkodowanie, a jaka zadośćuczynienie, jak również czy zrzeczenie się dalszych roszczeń przez matkę małaletniej dotyczy odszkodowania czy też zadośćuczynienia. Nie udokumentował, choćby odpisem opinii biegłego sporządzonej , jak należy przypuszczać , w postępowaniu

likwidacyjnym przed ubezpieczycielem, stanu zdrowia małoletniej, obrażeń jakich doznała oraz czy proces leczenia został zakończony, jak również czy mogą się ujawnić w przyszłości schorzenia związane z doznanymi urazami.

Takich ustaleń nie dokonał również Sąd I instancji.

To powoduje, że w ocenie Sądu Okręgowego Sąd nie rozpoznał istoty sprawy, a wydanie postanowienia wymaga przeprowadzenia postępowania w całości, co kazało uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania (art. 386 § 4 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd w oparciu o akta szkody ustali rozmiar urazów jakich doznała małoletnia oraz prognozy na przyszłość. W drodze stosownych zaświadczeń lekarskich- przedłożonych przez wnioskodawczynię oceni aktualny stan zdrowia małoletniej , a w drodze przesłuchania jej rodziców szczegółowo jakiej rehabilitacji i leczeniu jest poddawana, jak również jakiej treści umowa ma być przedmiotem zezwolenia.

Te ustalenia dopiero mogą doprowadzić do oceny czy proponowana ugoda jest zgodna dobrem małoletniej i w czy zagrażają jej interesom majątkowym.

Na marginesie należy zauważyć, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodziła potrzeba ustanowienia kuratora dla małoletniej, bowiem nie jest ona uczestnikiem postępowania, nie przewiduje tego ani treść art. 101 kro ani art. 583 kpc (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1997 r. II CKN 90/96 LEX nr 1228425).

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy orzekł jak w postanowieniu.